

Lauft Taiwanilaisen suuren Suloisuudesta.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Rotoili

Tampereen
kaupunginkirjasto

3517 Ahd
Hinta 15 penniä.

100:-

Ei Hulttin

Tampereella,
Tampereen kirjapainossa 1889.

Mitää tahdot ihmisi raukk' kaikist' näkyväisist? Ett' ain' taiwas olis aut' hedelmöitjewäisist. Jos sen oikein tahtonet, Niih jull Herra antaa, Sinun tykös armon thöt, siunaushen kantaa.

2. Hän on rikas tawaroist', Ei hän siitä körhdy, Waikk' hän sinull' antaa noist': Sinun lätees pistää. Leiwän waikk' wiel' runsaamman niinkuin hyvä Isä; Kuin hän rupee tarjoomaan niin hän aina lisää.

3. Sillä ylönpaltisius syntiin monta wetää, Siitä tulee irstaisius ettei ole hätää, Yhdell' ju malattomall' ylönsyömys juomus; Mdenoll' taitamattomall', riita, pahansuomus.

4. Nämät hallithewat maas ett' on ollut ruoka; Koska Herra lyöpi taas, sit' wast' moni huokaa. Pane synnin tawat pois, siunaushen esteet, Että Herra hyvää tois, siunais laikki toiveet.

5. Walits' parast' sielulles ensist ennen laikin, Pysy synnist' irrallas, Nyt ja laikin aikoin: Niih hä näet kuink' hyvä on wiel' se laupias Isä, Kääntää uhlauksen tuon siunaust' jull' lisää.

6. Käännny lapselsi Jumalan lasten esimerkill', Niih hän sinua siunaa waan täällä ajall' tärkeell'. Sodat, näljät farkottaa ja myös taudit tuimat, Pilvet pitkät hajottaa, lastaa kuitenkin' kuiwat.

7. Palkkää Herran ihkaust', parannutseen riennä;
Rukoil' sydämest' ja suust, itses oikeen lännä Hengellisii etsimään: katso tulevaisi, Jälest' tämän elämän aiwan ihanaisi.

8. Sillä suwen suloishuis täällä pian loppuu,
Syksyll on jo lakkas, talvi wümein noppii
Waalistuneet lehdetkin, Kylmhydellä painaa, Läpits' tunkee nurkatkin kovuudella aina.

* * *

9. Ett' nyt aina muuttuvat ajat kaikkinaiset:
Wümein perät' puuttuvat Raikki katoowaiset, Hengellisii halaja siis, ja tulevaisi, Niitten peräään palaja, etsi pystywäisi.

10. Nuin sää suwen suloisen hengellisist' löydät,
Herran armost' wiherjän virwoituksen täydet. Verren ansios Jesuksen hengen hedelmihin, Löydät uuden elämän uskos tarttua niihin.

11. Suwen suloishuiden saat hengellises walos,
Armon päivät lakkamatt' kirkkaudes jaloss' Se manhureskas aurinko sinun walistaapi: Autuuden myös sinull tuo, mieles midistaapi.

12. Hengellisen sateen full' armostans' myös lainaa, Pyhän Hengen antaa full' sydämehes aina. Armon virwoituksen kans' kasteen joka päivä, Antaa sinull' armostans' koiton ylhäält' käywän.

13. Kylmä talvi pojies jää Suwen lämpymälä,
Armo sinun lämmittää armon suwell' täällä. Rakkaus sitt' loistaa waan Herran tietä kulteis; Kylmhyys jääpi pielen taa, pystyy siellä telkeis.

14. Rakkaus täss' Jumalan ensist' kukoistaa-
pi, Hänen kaikkein rakkaampan', sielus omistaapi.
Jesukseen myös suloinen sinun Lunastajas, Annat
Hänell' sydämes Hengellisels' majakks'.

15. Pyhän Hengen templiks' myös Koko ruu-
muus annat, Parannuksen oikias työs lämmint' sy-
dänt' kannat. Huudat: Herra Jesu aut'! hen-
gen armost' aiwan, Ettäs saisit uskon kautt' perii
ilon taiwaan.

16. Weljellinen rakkaus tällä suwell' loista
Ja se kylmäkiskoitus kylmeyden soista, Lakkaa ylöss-
nousemaast', suwen lämpymällä. Kukkaisia myöskin
maast' saat sää suwell' tällä.

17. Herran sanan kukkaniset käsisäsi kannat,
Kuin ain' on ihanaiset weljelleesi annat. Ylösra-
kennuksen kautt', neuvoill' waroituksill', Herra Jesu
siihen aut' armon liikutuksill'!

18. Sill' yks' hyvä ihminen hyvää edestuopi,
Tavarasta sydämen muille myös sen suopi. Tässä
armo annetaan enäntymään aiwan, Rakkaudes
kantamaan muiden myöskin waiwan.

19. Monen tuulen, waiwan all', wieslä laihoo-
joutuu, Tuleentumas lawiall', sitten kukan noutaa,
Hyväin maitten hedelmät, niin myös hengellisest',
Kjan waiwat väsymätt' kanna kärssiwäfest'.

20. Niin sää sitte niität myös hedelmiä kau-
niit', Ei tul' hukkaan sinun työs; kaikki hywät ai-
neet, Kärsimises kaswawat, kiusauksen tuulet, Wah-
wistumaan waatiwat enämmän kuin luulet.

21. Niistä Herrä pelastaa, tywenen myös antaa, Raskaat tuulet seisattaa lohdutuksen kantaa, Sinun tykös runsaammast' hywill' hedelmillä, Sitt' sää ilon löydät vast' jos et tahdo piillä.

22. Sitte Hengen hedelmät iloll' kannettaisiin, Rauhan rakkaiden teit' armos kusjettaiuin: Murheen jälkeen siihen ast' että wiedään aittaan, Nisut kaikki kasvamaast' Sitt' kaikk' tulee aikaan.

* * *

23. Taiwaan suwen suloishuis joutka lapset löytää, Ijäinen on ihastus, sydämmetkin täyttää. Taiwaan teltois taukoamat: kirkkaus kanss' laumis. Voistaa siellä lakkamatt' wiimein woiton wainuis.

24. Siell' on suvi suloinenilos riemus aina, Woiton kruunu kultainen jo ei päättä paina. Lauhit siell' on lakkamatt', ylistyksen äänit; Ett on waiwat kivut kaikk' sieltä kauwas jääneet.

25. Silkiss' siellä kiiltävät walituiden joukko, Palmut niillä käiss' on siell' ei kukaan loukkaa: Pienimmistä ketäkään, rakkaus se pysyy, Jloss' rauhass' lewätään siell' ei kukaan syisi.

26. Taiwaan suwen suloishuis mahtaa sinut wetää, Ett' jull' tulis halu uus' taiwaasehen rientää, Uuteen Jerusalemhin enkelitten joukkoon, Jäwanhurskain pariin sinn' autuitten luokkaan.

27. Täällä ajat muuttuvat tääll' on suvet talvet; Siellä talvet puituvat kuin tääll' omppi walvet. Uskos Hengen elämäs kilwoitukses jalos, Kaikki autuus omppi läsn' siellä taiwaan talossi.

28. Täällä suwi suloinen omphi wähän hetken,
Siell' on ilo ijäinen jonka omphi kätken Armon suuren
Jumala, uskollisill' aina; Se kuin sinne pääsee
waan, ei sitt' uni paina.

29. Tääll' on ruoho, kulkainen, katoowainen
kaunis, Siell' on katu kultainen kallein kiwein ai-
neist'; Uusi taiwas, uusi maa, kaunistustiist' hohtaa:
Ilo siell' on kaswawa, murhe sammui kohta.

30. Metsät täällä laikuvat: siellä ijäishyydet,
Ilon äänill' kajahtaa taiwaan wäkehydet. Linnut
täällä weissaawat: Enkelit siell' taiwaass'; Walitut
myös laulawat woiton virtta waiwoist!

31. Täällä wilja jauhetaan siell' on taiwaan
manna, Jost' tääll' makku taritaan waan Jumal' ei
täyttä anna, Siell' on täydellishyyss; Katoowaista
kantaa maa, siell' on pysywäishyyss.

32. Wiinapuut tääll' puukkeewat, siell' on uitta
wiinaa; Tääll' ne houruks' juopuwat jotka pää-
täns piinaa. Mutt' ne Herran walitut jotk' tääll'
raittiist' elää, Herran ovat sunnatut ijähesti siellä.

33. Ellei tämä kelswanne sinun etsikkellä, Hel-
wettiin sitt' muistele, siell' on poltan helle, Ham-
maisten kanss' kiristys: pelsää kuitenk' sitä, Ett' sull'
tulis wäristys wälitämähän niitä.

34. Alla wiivä siihen ast' että taiwaan Herra
Squutti wiimein armahdamast' Nhdien kowan kerran.
Silloin sää hyll' huutelet, mutt' ei kukaan wastaa,
Waik' sää äänies muuttelet ei sua kukaan nostaa.

35. Älä armoa väsytä synneillä laikkinaisilla,
Herran häitä häthyttää hirmuttelewaijillä. Tuntos
anna awantua la'in wasaralla, Sydämes myös
muertuu la'in woiman alla.

36. Nämä sull' armon lupaus tuli sowellaiseks,
Parannuksen ahkeruus tulee liikkuvaiseks. Veren
anjo Jesuksen tulee tarpeelliseks, Hengelliseen elä-
mään aiwan hyödylliseks.

37. Näitä sielu ajattel' suwell' suloisella, Tai-
wasätkö kohden makkustel' ajall' armoisella. Käännyn,
käännyn syntinen parannuksen tielle, Ei sua Herra
hylijäämäään rupee ensist' wielä.

38. Wielä Herra odottaa ensist' kääntyväisi-
sti, Kärsimyksess' kohottaa armoon niyöntyväisi. Tule,
Herra Jesu Krist', waltakuntaas auta! Alu-
tuitten lihäämist' jaata kuollos kautta!

39. Tule Jesu valaise sieluin sydämistä! Wi-
heliäisi rohkaise, lapses yhteen liitä, Sinun run-
muissä jäseneks Uuskos rakkauedes, Armoitetuks' Lap-
sikseks, armon elos undessä!

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

